

Dette Forslag vedtoges med en Tilføjelse, foreslaaet af den japanske Delegerede, om ogsaa at opfordre til ikke at opsiges de gældende Handelstraktater og til at afslutte nye af samme Art paa saa vid Basis som mulig, hvor saadanne Overenskomster endnu ikke fandtes.

Den jugoslaviske Delegerede afgav en Erklæring om, at hans Regering var ude af Stand til at paatage sig nogensomhelst Forpligtelse, juridisk eller moralsk, med Hensyn til Stabilisering af Toldsatser og Handelstraktater. Jugoslavien ønskede ikke at gøre Forandring i disse og havde ikke forhøjet sine Toldsatser, men ingen kunde sige, om ikke Situationen en skønne Dag tvang dem til at forhøje dem og opsiges Handelstraktaterne. En Forpligtelse til ikke at gøre det vilde Jugoslavien kun kunne paatage sig, hvis man gav det Garantier for Muligheden for at udføre sine Landbrugsprodukter.

I 2. Udvalgs Betænkning omtales Oslokonventionen meget anerkendende, idet det fremhæves, at den anvender visse Principper fra den internationale Handelskonvention. Betænkningen understreger tillige med Anerkendelse, at Udvalget af økonomiske Ekspertes i deres Planer med Hensyn til økonomisk Tilnærmelse mellem de europæiske Lande vedvarende har betragtet Mestbegunstigelsesklausulen som den væsentligste Beskyttelse indenfor de normale Forbindelser mellem Landene. Den slutter sig til det samme Udvalgs Betragtninger angaaende internationale Karteller, men afventer Beretningen fra de særlige Ekspertes, som har studeret Spørgsmaalet under den økonomiske Komités Ledelse.

Mellem Repræsentanterne for Tyskland og Schweiz udspandt der sig en til Tider ret bitter Diskussion i Anledning af en stigende Indførsel af Varer fra Tyskland til Schweiz, som havde vanskeliggjort Forhandlingerne mellem de to Lande om en Handelsoverenskomst.

Den tyske Indførsel til Schweiz karakteriseredes som Dumping, og Schweiz truede med Modforanstaltninger.

Schweiz' Indførselsoverskud var tredoblet i Løbet af de fire sidste Aar.

Den tyske Delegerede erklærede under Diskussionen, at den tyske Regering var villig til at forhandle om Ændringer i Tariffen, men vilde modsætte sig enhver kontraktmæssig Reduktion af eller absolut Fastsættelse af den tyske Udførsels Omfang.

Diskussionen mellem disse to Landes Repræsentanter fik paa en Maade en anden Adresse end tilsigtet og understregede den af den hollandske Repræsentant *Colijn* aabent fremsatte Udtalelse om, at Tiden var kommen til at erklære, at det fra et rent økonomisk Synspunkt var umuligt at overføre enorme Summer fra den ene Del af Verden til den anden uden at modtage en tilsvarende Værdi i Udvæksling, ganske særlig hvis Kreditorlandet ikke var sindet at modtage hverken Penge eller Varer. Han mindede om, at den 6 Maaneders Udsættelse, som var sket for Gældsbetalingerne, udløb i Februar, og forudsagde, at der da sandsynligvis igen vilde finde betydelige Udtæk af Kapital Sted.

Nationale, økonomiske Raad.

Den italienske Repræsentant, Korporationsminister *Bottai*, fremsatte Forslag til Resolution om, at der i de forskellige Lande skulde dannes nationale, økonomiske Raad, og at der skulde skabes et nært Samarbejde mellem disse og Folkeforbundet. Raad af denne Art findes bl. a. i Frankrig, Italien, Kina, Portugal og Tyskland.

Han akcepterede dog, at 2. Udvalg alene henledte Opmærksomheden paa Fordelen ved at sikre et Samarbejde mellem de nationale, økonomiske Raad, hvor saadanne findes, og Folkeforbundets økonomiske Organisation, men iøvrigt overlod til Raadet at finde de bedste Veje til at virkeliggøre denne Idé. I Beretningen gøres opmærksom paa, at det Spørgsmaal var rejst indenfor Udvalget (fra engelsk Side), hvorvidt man ikke bedst kunde gennemføre dette ved en Ændring i det raadgivende økonomiske Udvalg.